

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani Cum Divorvm Elogiis In Singvlos Anni Dies Distribvtis

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, 1637

S. Angelus Carmelita. 5. Maii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44055

filium pessum euntem ex Africâ in Italiam usque secuta lacrimis, pro ejus salute tantum non exculavit sese. Monstravit certè parentibus, quàm parum sit filium mundo peperisse, nisi in spem cæli educetur. Jam duo illi ex Imperatoris aulâ, qui lectâ Magni Antonii vitâ, nuntium mundo remiserant, tantum apud AVGVSTINVM potuerunt, ut exclamaret: *Quid hoc? quid audisti? surgunt in loci & calum rapiunt: & nos cum doctrinis nostris volutamur in carne & sanguine?* Sub hæc luctanti cum animo suo in conspectum se castitas dedit, ingenti omnium ordinum ac ætatum coronâ cincta, digitoque nunc senes aut viros, nunc pueros aut puellas signans, & tu, agebat, *non poteris quod isti aut istæ?* mox è cælo etiam vox istiusmodi allapsa: *tolle, lege,* Sustulit ille, legitque: *non in comessationibus & ebrietatibus, non in cubilibus & impudiciis, non in contentione & amulatione: sed induimini JESVM CHRISTVM.* Legit inquam hæc, & ex Manichæo Catholicus, ex Rhetore Ecclesiæ Doctor, ex mundi amatore summo summus contemptor evasit. At nos qui eadem & audimus & legimus, moras moris nectimus, dicitque è cælo nobis ipse Divus, quæ sibi olim dicebat: *An quia præcesserunt, pudet sequi? & non pudet nec saltem sequi?* Ex ipsius D. August. Confess.

Si aurum tibi offeram, non mihi dicis, Cras veniam; sed jam exigit; nemo differt, nemo excusat. Redemptio anima promittitur, & nemo festinat. S. Amb. in serm. de Jejun. & Eleemos.

S. ANGELUS CARMELITA. s. Maii.

Rosam è spinis habe, ANGELVM, inquam, è parente utroque Judæo Jerosolymis natum. Sed

Sed quid dico? ipsæ hæc spinæ in rosas abierunt, cum Cæli REGINA Magistræ his in fide se præbuit, geminamque illis prolem Joannem Patriarcham, ANGELVMque nostrum Martyrem est vaticinata. Ergo cum ad templum Christianorum se recepissent, ibique in sublimi hostiâ talem Christum, qualis olim à cruce pendeat, non dubiis jam oculis vidissent, Christo geniti Joannem primum, tum ANGELVM genuerunt. Hic altioris vitæ rudimenta in monte posuit Carmelo, qui & nomen illi dedit. Abhinc in seipsum primò, deinde in eremum descendit, ubi cum solum se crederet, adesse sibi vidit JESVM, multo maximo SS. agmine stipatum, & jubentem, victorias suas Alexandriam ferret, inde ad palmam in Siciliam contenderet. Huc priusquam Româ iret, DD. Franciscum & Dominicum felici pede offendit. Nam Franciscus repente plenus Numine fatidico ad pedes ANGELI accidit, osculoque his fixo, martyrem voce gratulabundâ salutavit. Sed & hunc vati suo vatem fuisse ajunt, & jam tum cæli nomine promississe Francisco illa vulnera honestissima, alterum haud dubiè nec minus nobile martyrium. Cæterum in Siciliam appulsus, cum Berengarium Comitem incestâ cum sorore consuetudine multis jam annis infamem clam primò, tum palàm castigasset, immisâ hæreticorum manu, in ipso templo, plura vulnera pro concione interque hæc lethale accepit. Atque ex hoc paulò post mortuus, ad cognomines abiit ANGELVS. Ex Bzov. 13. tom. Ann. Eccl. & Ferr.

*Quid ultra debuit facere Christus & non fecit?
Cujus vel saxæum pectus tanta & talis, à tanto & tali
collata multitudo beneficiorum non emolliat? quidquid
igitur*

igitur es, quidquid potes, debes creati, redimenti, recanti. S. Bern. super illud, Regnum Dei, &c.

S. JUTTA VIDUA. 5. Maii.

QUI JUTTAM legis, legentem lege. Nam & illa à teneris vitas legere Divorum gaudebat; sed & quod pauci facimus, facere gaudebat, quæ legerat. Nubilem jam & fugam è mundo meditantem, nuptiæ illustres implicarunt, neque tamen manus virtuti ligarunt. Mundum omnem muliebrem, quem à parentibus & ipsis illustribus nobilissimum acceperat, ad vestienda ornandaque mendicabula omnè contulit, rectè non pulcherrimum micare gemmas & uniones rata, quàm in pauperis Christi centonibus. Jamque edè devenerat, ut decoctâ ingenti dote, necessaria ad vitam mendicare ipsa non sine risu improborum cogereetur. Sed laudavit Christus hanc prodigaliter conspicuus, & iterum ditavit illis verbis: *Omnia mea tua sunt, & tua mea.* Enimverò tam opulentam se ubi circumspexit JUTTA, effusior etiam dehinc vixit. Neque tamen redigi ad incitas potuit liberalis dextera. Iterum Christus illi visus potestatem fecit ex divite cordis sui ærario quas luberet opes depromendi. Illa Sapientiæ sanctioris thesauros deprompsit, ut jam sine alio Doctore arcana fidelicalleret, & in ipsa adyta sanctissimæ Triadis mulier se penetraret. Nimirum neque jam supremam ægram à Christo ad notas delicias invitata miror, neque dubito animum membris solum recta in caelos abiisse, cum versus hos in aërem abiisse inter preces, etiam cum corporis pondere legam. Ex

Bzov. tom. 13, Ann. Eccl.

Suscipiat fidelis anima Auctoris sui atque Rectorii

immar